

160 A 1 ¹

Bo. A. 12

OLFERT.

FRYSCE FOARDRACHT MEI SANG

EN

PIANO-LIEDING,

for in Manspersoan.

Wirden fen W. A. *[v.d. Meulen]*

Priis (wirden en musyk) 50 cinten.
„ (wirden allinne) 20 „

(Neiprintsjen forbean.)

UTJOWN TO BIRGUM, BY
GEBR. v. D. MEULEN.
1897.

OL FERT.

Sjong-Foardracht.

Wirden fen W. A.

Amerikaenske wiize.

Stadich-oan.

In bytsje foars.

Hjir ha jimm' Ol - fert, jimm' kin 't fêst wol sjen, In

The first line of the song features a vocal melody in the right hand and piano accompaniment in the left hand. The lyrics are 'Hjir ha jimm' Ol - fert, jimm' kin 't fêst wol sjen, In'. The music is in 3/4 time and B-flat major.

Ol - fert wie 'k ek al, do wie 'k yet in bern, Hwent de ba - ker sei

The second line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The lyrics are 'Ol - fert wie 'k ek al, do wie 'k yet in bern, Hwent de ba - ker sei'. The music remains in 3/4 time and B-flat major.

tsjin mem, o, vrouw, sjoek - ris oan, Hwet is 't my in jon - ge, in

Seaft en sangerich.

Ol - fert, jou soan!" Nou sjoek dat ha - - ge, ty - - ge ús mem,

In bytsje lûder.

Greatsk, liet ik 't mînsk - - dom do hea - re mijn stem, „Hea - rink,” sei heit do,

stadiger.

„k wit it mar heal, Gûlt dêr - re myn jon - ge, of balt in keal?"

stadiger.

Walsmaet.

En myn Ol - - ferts-lûd, Ol - - ferts-hûd kaem sa yn gloar - - je; „Ol - - fert,” sei

The musical score for 'Walsmaet' consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in G major (one sharp) and 4/4 time. It features a melody with eighth and quarter notes. The piano accompaniment is in the same key and time, with the right hand playing chords and the left hand playing a simple bass line. The lyrics are in Dutch and are written below the vocal line.

Net rêdder.

heit den, „dou bist' myn fic - - toar - - je, Far sa mar foart, yt in bult sú - pen -

The musical score for 'Net rêdder' continues the vocal and piano parts. The melody in the vocal line has some chromaticism, with a sharp sign appearing before the final notes. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and a steady bass line. The lyrics are in Dutch and are written below the vocal line.

stadich.

brij!” For — — acht man sea mem, en det wie (allegearr) for my!

The musical score for 'stadich' concludes the piece. The tempo marking 'allegearr' is indicated above the final part of the vocal line. The melody is simple and ends with a double bar line. The piano accompaniment also concludes with a final chord. The lyrics are in Dutch and are written below the vocal line.

OLFERT.

(Hy komt op as immen tyge efterou wei. Rûge pet, wollen doek, slop monstik, silveren tabaksdoase ensf., klompen oan.)

Goeienavent sei 'k, — ik sei fen navent. Ja sjoch, hwent Beits sei, ik mocht wol efkes hinne, mar ik moast tyge frjeunlyk wêze, sei se, omdat ik in Olfert wie; en tyge fatsoenlyk sei se, hwent it wieren gjin Olferts lyk as ik hjir, sei se. En hja het mysels hwet opkrease en it hier útkjimd, en ik moast de foetten oufeye sei se, en de klompen net yn 't paed sette, sei se en it strie fen de sokken dwaen sei se, en gjin prûmke yn 'e mûle dwaen, ef it slop montstik útklopje, sei se, hwent det joegen plakken sei se en hja hâlden hjir net fen plakken. En sadwaende wierne hjir den ek gjin plakkers, sei se. Mar kin ik it nou helpe, det ik Olfert hjit? Us heit en hjar hawwe my forfoerre seit se en as ik jouns nei 't ierappel-yten mei de brij bigjin, fréget hja my eltse kear hwêrom as ik it krûd net útfoun ha. Mar ho seil min dat er nou útfyne as 't er net yn sit, hwet siz jimme oars? Mar hja seit ik bin sa goed as bôle, omdat Rykele bakker for my allinne wyks tsjien poun daei mear knype moat. En ik bin sa dom as brea, seit se, omdat de kerlen myn Olfertshûd úttiend hawwe, mar de sammels bin my nei de harsens set seit se. En fen 't klearebare spek-yten bin ik sa nei in baerch útacerde, seit se en nou wit hja net ef der earne in baerch mei in mînskeforstân ef in mînske mei in bargeforstân omrint. Nou, wit jimme 't ek? Ik haw dêr Freerk snyder al ris nei frége en dy sei, min foun tsinwirdich „*gekruiſt ras*.” Der wieren mînsken mei in forstân mar in bytsje greater as in baerch, dy 't dochs fen alles ta toage waerd, mei hége tracteminten en pensioenen, sadet hjar pong op 't lêst sa tsjok waerd as in fet baerch. Mar der wieren ek guds, mei in mînske-forstân, dy by hjar libben hast as in baerch útslachte waerden. Mar Beits seit, Freerk is in dommekraet en as ik dêr nei hjer seil ik nog dommer wirde seit se. Ik moast ljeaver nei hjar swaeger gean, seit se, dy ta domenij leart en lêsten for my in preek hâlden het oer kapittel 13, fêrs takkebosk: „*In Jerusalem waren geen krakelingen te koop*.” Dêrút koe min sjen, sei er, dat hja dêrre net hâlden fen det holle flut der 't min neat fen yn 'e roppet kryget as hwet út 'enoar jaegje wyn en wetter en bargemoal. En do 't Klaes opperman nog gjin ousette pelysje wier, is der faek dronken bij ús heit en mem kaem to bjeantsje-îten en den raesde er my wekker mei syn ougryslyk great forstân fen de wetten, hwent de skrift wie de baes fen alles sei er.

„En de aarde nu was bedekt met sneeuw en de haejacht was gesloten.” De ljûwe dy de wetten makke hawwe, hiene alles dêr fen ouharke, sei er. En dan moat er ek yn 'e wet stean, seit Beits, dat de man forplichte is syn wiif to folchjen oeral hwêr as hja dat hawwe wol, mar as hja út to thêdrinken giet, moat ik thús blûwe seit se, om op Bijke to passen. Allinne Snjeuntojouns mei 'k efkes allinne nei de bûrren om my skeare to litten, hwent hja seit dat er Snjeintomoarns for stykelbaerchen net preeke wirdt, en dat de stykels er dêrom ou moatte. Sadwaende fyne jimme my Snjeuntojouns yn 'e skearwinkel. Hwet is 't al frjeamd net, det in domenij net fen stykels hâldt!

Mar licht freéchje jimme, ho komst' hjir nou as de „verloaren soan” oanwaerjen, Olfert? Wolnou, ik bin nei Evert Japiks wêst, om krûden to heljen for Beits hjar rimmetiek. Sy hie my twa botsens yn 'e bûse joun, dêr koe 'k in slokje for keapje, sei se. Nou hearde ik det hjir in forsetsje wie en sadwaende stiek ik efkes oan, hwent ik mei sa alderdealeste graech mesykspyljen (*) hearre. Ik kin sels ek sa alderdealeste moai hantremonika-spylje, det ús Bijke sims fen klearebare oandienens bigjint mei to sjongen. Mar det lietke is meastal gou útsong, hwent Beits kin dêr net oer seit se en fen sammelachtigheit kégelt hja de houn de doar út en ikke, och . . .

1

Ik bin in Olfert, jimm' kin 't fêst wol sjen;
In Olfert wie 'k ek al, do wie 'k yet in bern,
Hwent de baker sei tjin mem: „o, vrouw, sjoch ris oan,
„Hwet is 't my in jonge, in Olfert, jou soan!”
Nou sjoch — dat hage tyge ús mem,
Greatsk, liet ik 't mînskdom do hearre myn stim.
„Hearink,” sei heit do, „ik wit it mar heal,
„Gûlt dêrre myn jonge of balt 'r in keal?”
En myn Olfertslûd, Olfertshûd keam sa yn gloarje,
„Olfert,” sei heit den, „dou bist' myn fictoarje,
„Far sa mar foart, yt in bult sûpenbrij.”
For acht man sea mem en dat wie, (allegear) — for my!

2

Mar do 'k nei skoalle moast, do hie 'k it mier;
„It learen,” sei mem, „falt him ljeauw ik hwet swier!”
„Dêrom ha 'k in boltsje yn 'e bûse him trjeun,”
Sa is do mei boltsjes 't a-bie er yn bljeun.
Master, dy spriek do ringen ta heit:
„Siebe, jou Olfert, vordert met vlijt,
„Gij voedt zijn lichaam, ik voed zijn geest,
„Mar Siebe, de boltsjes die voeden 't meest!”
Ja myn Olfertshûd, Olfertslûd, kaem sa yn gloarje,
„Olfert,” sei heit dan, „dou bist myn fictoarje,
„Far sa mar foart, yt in bult sûpenbrij,”
Grouwe earten mei greauwen, sea mem — for my.

(*) Dit kin fen sels foroare wirde, nei det it selscip is, by gelyks by kommedysjespyljen, ef op brilloften ensf.

Tretsjin jier âld, gong 'k nei 't fraeglearen ta.
It hage my net, mar ús mem woe 't sa ha,
Mei woartels en koalraep ha 'k psalmfersen leard,
Och, mei hiel hwet oars wirde nou heidens bikeard.

Domenij spriek do ringen ta mem:

„Ziet, in de schrift onderwijs ik nu hem,

„Van brood alleen kan de mensch niet bestaan.” —

„Dan seil 'k,” sei ús mem, „him er spek wol op jaen.”

En myn Olfertshûd, Olfertslûd, kaem sa yn gloarje,
Heit en mem seien faek: „hy 's ús fictoarje,
„Foarlik! och hearink, hy pypket mar ta,
„Twa romersfol kin er wrammels — al ha!”

Mei brij en beane waerd lytse Olfert great,
Mar och, — greate Olfert hie 't frijen net leard;
'k Roun sauntjin kear blau, hwent, och, eltse faem sei:
„Né tankje, ik wol net sa'n Olfert fen brij!”
't Frijen to learen, wie my in krús,
't Hearde, sei doornij, by him ek net thús.
Master sei: „Olfert, houd jij maar moed,
Vraag 't maar aan mijn dochter, die weet hoe 't moet.”
Mei myn Olfertshûd, Olfertslûd teach ik dêr hinne,
Trytich jier âld, sa wier, moast hja 't wol kinne,
'n Lyts bytsje bryk, dêr by ek al hwet stiif . . .
Nou, nou, Beits koe 't wol, hwent nou is 't . . myn wiif

Hjir ha jimm' Olfert, jimm' kin 't fêst wol sjen,
In Olfert wie 'k ek al, do wie 'k yet in bern,
As ik, do ik trouwd' ek in Olfert yet wie?
Och, — Olferts kiest min ek ta lid fen 'e rie.
Beits seit, ik moat jouns acht ûre op bêd,
Earst iet ik my den oan brij yetris sêd;
'k Skyl de ierappels, ik skjurje de pot,
Och, och sa biklaeglik is nou myn lot.
En myn Olfertshûd, Olfertslûd is nou gjin gloarje:
Beits seit, komst' let thús, dan seil 'k dy jandoarje
Hagelje, himmelje, as wierst myn houn,
Dus moat 'k wol nei hûs, en 'k siz jim — goen joun!

(Nei it foarroppen):

Hearink nog ta, hear ik hantsjegeklap . . . ?
Nou, dat docht my goed, hwent as ik it wol snap
Jowch hwet ik hjir sei, jimm' in lyts bytsje nocht . . .
Ik weachje 't dêrom en kom yetris for 't ljocht.
Hwent ik forgeat hwet, — och, wol 't my forjaen . .
Ik moast jimm' fen Beits ek de groetenis dwaen, —
Hja is nou hwet gammel, mar is det foarby,
Den komt se hjir ek skielk ris oan, het se sein,
Hwent troch will'en nocht, ljeafde en ljocht oan'enoar to bynen
Is er to . . . (*) sa'n wille to fynen,”
Sei se, — en Olfert sei „ja!” . . . Is det dom? . . .
Den doch ik as Malbroek, dy kaem ek nooit wêrom!

(*) Hjir kin de namme fen it doarp of de stêd dêr it song wirdt, neamd wurde of ek wol: „op sa'n brilloft” of de namme fen it selskip, de hospes ensf.

Takomme-hearst komt yn 't ljocht:

BEITSKE,

Olfert syn wiif.

Frysce foardracht mei sang, for in frommiske.

Wirden fen W. A.

Priis 50 cinten.

DE REDERYKER FEN GRIDZEBÛRREN.

Frysce foardracht mei sang, for in manspersoan.

Frij forfrieske nei „De dorpskomiek” fen
Abr. de WINTER,

mar fen nije fêrsen forsjoen.

Priis 50 cinten.

To krijen of to ûntbieden yn alle boekwinkels of op plakken hwêr dy net binne franco oer de post, as min it jild earst mei in postwiksel of yn postzegels stjûrt oan de útjouwer to Birgum.

